

[MIEGOĆ *sb f*

Tekst nie oznacza é oraz ó; o prawdopodobnie jasne (tak w -óć).

sg N miegoć. ◇ G miegoci.

Sł stp, Cn brak, Linde poza tym XVII w.

Nasylenie ziemi lub powietrza wodą lub parą wodną; wilgoć, wilgotność: Iełli czału śiania ziemiá albo rola będzie bárzo łucha/ tám náśienie lepiej będzie leżało niżli w łkrzyni/ zwłafzczá będzieli potym iáka miegoć. Cresc 1571 155 (Linde); á przychodzi [ryma, sapka albo nieżyt u wołów] z iedzenia zbytniego źioł wilgotnych albo chwałtów/ tákież z zbytniego picia [...] / zwłafzczá z zbytniey miegoći powietrza Cresc 1571 552 (Linde).

Synonimy: mokrość, wilkość, wilgota, wilgotność.

FP